

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεῶν, τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Ἐρημον οἰκήσαντες, ἐν ὁμονοίᾳ μακάριοι, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ταῖς θείαις δεήσεσι, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς φαινοτάταις, κατεμαράνατε σοφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατελαμπρύνετε, δοχεῖον ἐργασάμενοι, πνευματικῶν διαδόσεων, Συμεῶν Ἰωάννη τε, μοναζόντων ἐρείσματα.

Μωραῖς προσποιήσεσι, τὸν σοφιστὴν ἀπεμώρανας, τῆς κακίας μακάριε, τελῶν τὰ παράδοξα, ἐνεργῶν σημεῖα, δαίμονας διώκων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτί, τῆς ἀμαρτίας πάτερ ὑπάρχοντας, καὶ νοῦν ἀνεπιθόλωτον, μέσον θορύβων ἐτήρησας, Συμεῶν τὴν ἀπάθειαν, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθὴς καὶ φιλόθεος, καὶ ἀγάπης ἀνάπλεως, ὠράθης θεόπνευστε, ταπεινὸς καὶ πρᾶος, ἄγγελος καθάπερ, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, καὶ πολιτείαν ἔχων οὐράνιον, διὸ ἐπανεπαυσάτο, ὡς καθαρῶ σοὶ μακάριε, Συμεῶν, ὁ Πατὴρ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαίροις ἠλιόμορφε, ἠλίου ἄδυτον ὄχημα, ἢ τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπειρινόητον, Χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἢ λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγάζουσα γῆς τὰ ἐέρατα, ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγκαλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράπτουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρρυτόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα, Τὶ τοῦτο Υἱέ μου; τί σοὶ ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεος σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίας, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Μέλω, Πάτερ, σοῦ τοὺς δρόμους καὶ τοὺς κόπους.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ'

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον

Μεθέξει, τὴ πρὸς τὸ θεῖον Ὅσιε, φῶς ἐρημάτισας, καὶ πρὸς αὐτὸ χωρήσας Συμεῶν, ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου, Πάτερ τὸ πλήρωμα κατείληφας.

Ἐφέσει, τὴ πρὸς Θεὸν πυρούμενος πάντα κατέλιπες, συνοδοιπόρον Πάτερ εὐρηκῶς, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, μεθ' οὗ τὴν τρίβον ἤνυσας, τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

Λαμπτήρα, φωτειδέσι λάμψεσι, καταστραπτόμενον, τοῦ παναγίου Πνεύματος σοφέ, Συμεῶν σὲ ἐγνώρισεν ἢ Ἐκκλησία, ὅθεν σου, τὴ φωτοφόρω μνήμῃ γέγηθε.

Πλουτήσαι, τὰ μηδαμῶς κενούμενα, ἐπιποθήσαντες, πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον Σοφοί, καὶ τρυφήν διαρρέουσιν, καὶ κοσμικὸν ἀξίωμα, γενναιοφρόνως ἀπεκρούσασθε.

Θεοτοκίον

Ὡραίαν, καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμον, κατανοήσας σε, ὁ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε Υἱός, σὸς Υἱὸς ἐχρημάτισεν, υἰοθετήσας χάριτι, τοὺς Θεοτόκον σὲ γεραίροντας.

Ὡδὴ γ'

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Προθύμως πρὸς νοητά, ἐναπεδύσω Συμεῶν σκάμματα, τρέπων ἐχθροῦ φάλαγγας, θεία συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Ἀνάλωτος ἡδονῶν, ἀναδειχθεὶς πυρκαϊὰς ἐφλεξας, ὕλην παθῶν ἄνθραξι, θείων προσευχῶν Ἀξιάγαστε.

Ταῖς μάστιξι τῶν εὐχῶν, καὶ ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν Αἴγυπτον, Πάτερ Ἰωάννη ἐμάστιξας.

Ἐνέκρωσαν τὸν ἐχθρόν, οἱ ἀσκηταὶ σου Ἰησοῦ νέκρωσιν, περιχαρῶς Δέσποτα, σοῦ τὴν ζωηφόρον ποθήσαντες.

Θεοτοκίον

Ῥυόμενον τοὺς βροτούς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος, τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον, ἄχραντε Πανάμωμε τέτοκας.

Ὁ Εἰρμός

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα».

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν, πλατυνόμενοι πίστει, διώδευσαν ὁμοῦ, οἱ Πατέρες οἱ θεῖοι, ἀπάσας στενώσαντες μεθοδείας τοῦ δράκοντος, τούτους ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, ἐορτάζοντες, τὴν Ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεςιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σὲ δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὀρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα, Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱὲ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὡδὴ δ'

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα

Συνωθούμενοι πρὸς τρίβους δικαιοσύνης, τοῦ θεοφόρου Νίκωνος, θείας πρὸς ἐπαύλεις, Ὅσιοι κατήχητε, σωτήριον ἔλλαμψιν, τούτου νοθεσίαις πλουτήσαντες.

Ὁ μοτρόπους καὶ τὰ αἴσια συμφρονοῦντας, ὁ θεοφόρος Ὅσιοι, ὑμᾶς θεωρήσας, θείαις εἰσηγήσεσι, τῷ θείῳ ἐνδύματι, τῷ τῶν μοναστῶν κατεκόσμησεν.

Ἐπερήστραψεν ἡ χάρις τὴν σὴ καρδία, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀπλότητι τρόπων, σὲ καλλωπιζόμενον, εὐροῦσα μακάριε, πάτερ Συμεῶν ἀξιάγαστε.

Τὴν καρδίαν σου πυξίον κεκαθαρμένον, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις εὐραμένη, Πάτερ κατεγράψατο, τελείαν ἀπάθειαν, πίστιν καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον.

Θεοτοκίον

Ὁ καθήμενος ἐν θρόνῳ τῷ ἐπηρμένῳ, Χερουβικὸν ὡς θρόνον σε, ἔσχεν ἐν ἀγκάλαις, σοῦ

ἀναπαυσάμενος, Μαρία πανύμνητε, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

Ὦδὴ ε'

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Ἐπέρφωτον ἀυγὴν, Ἰωάννη δεξάμενος, ὡς ἥλιος καθωράθης, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, μειώσας ἀξιάγαστε.

Σὼ ἔρωτι Χριστέ, περωθέντες οἱ Ὅσιοι, τοὺς ἔρωτας τῶν σωμάτων, ὡς ἀφροὺς θαλαττίους, ἐμφρόνως ἀπεκρούσαντο.

Δυνάμει θεϊκῆ, τὰς ψυχὰς δυναμούμενοι, τὴν ἔρημον κατοικεῖτε, ἐρημοῦντες τὰ πάθη, Πατέρες οὐρανόφρονες.

Θεοτοκίον

Ῥοὺς ἔστη τῆς φθορᾶς, ἡ Παρθένος ἀφθόρως γάρ, ἐκύησε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, Παρθένος διαμείνασα.

Ὦδὴ ς'

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Ὁ νοὺς σου, ὀλικῶς πρὸς τὸ θεῖον τεινόμενος, ταῖς ἀνευδότοις μελέταις, σαρκικῆς στοργῆς ἠφείδησε πάσης, ἀγαθῶν σοί, προξενῶν Συμεῶν τὴν οἰκείωσιν.

Μωρίαν, προσποιήσῃ σοφῶς ὑποκρίνεται, τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας, Συμεῶν μωραίων σεσοφισμέναις, ἐνεργείαις τοῦ τὰ πάντα, σοφίζοντος Πνεύματος.

Οὐ σπύλους, οὐ ῥυτίδας προσδέχῃ Μακάριε, κόσμου ἐν μέσῳ διάγων, καθαραῖς δὲ μᾶλλον δεήσεσιν, ἐκκαθαίρεις, ψυχικῶν μολυσμῶν τοὺς προστρέχοντας.

Ἐπάρχων, σαρκικῶν φρονημάτων ἀνώτερος, τὸν λογισμὸν οὐκ ἐτρώθης, γυναικῶν ἐν μέσῳ γυμνούμενος, ἀπαθείας, Συμεῶν, τὴν στολὴν γὰρ ἐνδέδυσαι.

Θεοτοκίον

Στόματι, λογισμῶ καὶ καρδίᾳ πανάχραντε, σὲ Θεοτόκον κηρύττω διὰ σοῦ Θεῷ γὰρ προσκατηλλάγην, ἀπωσμένος, παραβάσει τὸ πρὶν τοῦ προπάτορος.

Ὁ Εἰρμός

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι σίματι».

Κοντάκιον Ἦχος α'

Χορὸς Ἀγγελικὸς

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαντες πίστει, δοχεῖα καθαρὰ, τῆς Τριάδος δειχθέντες, Συμεῶν Ἰωάννη τε, θεοφόροι Πανεύφημοι, νῦν αἰτήσασθε, τὸν ἰλασμὸν καὶ εἰρήνην, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμφθῆναι πλουσίως, Πατέρες πανόλβιοι.

Ὁ Οἶκος

Τῆς θείας ἀμπέλου βλαστήματα ὑπάρχοντες, παιδιόθεν ἐδέξασθε σοφίαν τὴν ἐπουράνιον, ἢ καὶ συνοικισθέντες, ἀπὸ γῆς ἐχωρίσθητε, καὶ πρὸς ὕψος ἐδράματε, ἐξ αὐλῶν τε ἀνθέων πλέξαντες στέφανον, καὶ ὑμῶν ἐπιθέντες τσις ἡγιασμέναις κάραις πανεύφημοι, ὄφθητε κεκοσμημένοι, ὅθεν ἐξιλεώσασθε τὸ θεῖον, τοῦ δοθῆνσί μοι σοφίαν λόγου ἐπαξίως, ὅπως ἀνυμνήσω ὑμῶν τὸν βίον ἔνδοξοι, ὃν ὑπερεδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πατέρες πανόλβιοι.

Συναξάριον

Τῆ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεῶν, τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Στίχοι

- Ἐμφρων σὺ μωρός, ὃς βίον παίζων Πάτερ,
- Ἦφιν φρόνιμον λανθάνεις τέλους ἄχρη.

- Ἐρημον εἴλου, ὦ Ἰωάννη μάκαρ,
- Δι' ἧς ἔρημα εἰργάσω σαρκὸς πάθη.
- Ψευδαέφρων περιφρων Συμεὼν θάνεν εἰκάδι πρώτη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος, Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτασκάλω, Καὶ τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Θεοφίλου, Ἰούστου, Τροφίμου καὶ Ματθαίου, Καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν ταῖς Ἀρματίου.

Οἱ ἅγιοι τρεῖς Μάρτυρες οἱ ἐν Μελιτηνῇ κατὰ πετρῶν συρόμενοι, καὶ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Γεώργιος, Θεόδωρος καὶ Εὐγένιος, ζῖφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι

Κεκρατημένος, θεομιμήτως Πάτερ θεία στοργή, ἄλλους εἰς τὸ σῶζειν ὄλον περιχαρῶς, σεαυτὸν βοῶν ἐξέδωκας, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀπ' οὐρανῶν σοὶ χορηγουμένην Πάτερ δέχη τροφήν, ταύτη δὲ ἐκτρέφεις πάντας τοὺς εὐπειθῶς δεχομένους σου τὸ πρόσταγμα, καὶ τὴν χαμαίζηλον ἁμαρτίαν λιπόντας μακάριε.

Ἰχνηλατήσας τοὺς τῶν Πατέρων ὄρους Σοφέ, λύμην Ὀριγένους φεύγειν τοῦ δυσσεβοῦς, ἐγγυὴ σῶ τοὺς κραυγάζοντας, Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις πανάμωμε.

Ὦδὴ η'

Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ

Ὀλόφωτος πέφυκας ἀστήρ, τοὺς ἐν βορβόρῳ παθῶν, χειραγωγῶν πρὸς ζωὴν, ποιεῖς γὰρ γύναια ἄσεμνα, σωφροσύνη πολιτεύεσθαι, καὶ ἐκδιώκεις χαλεπά, βοῶν νοσήματα, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὑπάρχων ἀκέραιος τὸν νοῦν, ἐν ἀποκρύψει σοφῶν, θαυμάτων Ὅσιε, πολλοὺς ἐζώγησας παίξεσθαι, διὰ Κύριον ἐλόμενος, καὶ μυκτηρίζεσθαι, βοῶν καθαρωτάτη ψυχὴ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὺ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, νῆστις τὸν διαυλον, ἀνύων Ὅσιε, εἶχες Θεὸν σὲ σιτίζοντα οὐρανίαν ἀγαλλίασιν, ὦ γεγηθότι Συμεὼν ἔκραζες πνεύματι, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Κυήσασα Λόγον τοῦ Πατρός, ἡμᾶς ρύομενον, Παρθένε ἄχραντε, αὐτὸν ἰκέτευε πάντοτε, τοῦ φωτίσαι τοὺς ὑμνούντάς σε, καὶ περιστάσεως ἡμᾶς ἀπολυτρώσασθαι, ἐκβοῶντας, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ὦδὴ θ'

Λίθος ἀχειρότητος ὄρους

Ὅλη τὴ Τριάδι προμύθως, ἀνατεθέντες τὴ καρδία, καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μαρμαρυγὰς, ἀγαθοδότως ὑποδεξάμενοι, φωτοειδεῖς γεγόνατε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύετε.

Πόθῳ θεϊκῷ συνημμένοι, καὶ τὴ ἀσκήσει λαμπρυνθέντες, τῶν ἐλπίζομένων ἀγαθῶν, ἐν μετουσίᾳ ἤδη

γεγόνατε, καὶ μακαρίαν εὐρατε, θεομακάριστοι ἀπόλαυσιν.

Οἱ τὰς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἀσκητικῶς καταβαλόντες, οἱ τῶν μοναζόντων φωστῆρες, καλῶν ιδέαις καταστραπτόμενοι, πρὸς οὐρανὸς ἐχώρησαν, κατατρυφῶντες τῆς Θεώσεως.

Ἵμῶν διεδέξατο πόνους, καὶ τοὺς ἰδρώτας εὐφροσύνη, πέρας οὐδαμῶς κεκτημένη, ἐν ἧ τρυφῶντες Συμεὼν Ὅσιε, καὶ Ἰωάννη ἐνδοξε, ἡμῶν ἀπαύστως μνημονεύετε.

Θεοτοκίον

Σώσόν με τὸν πάντων Τεκοῦσα, καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην, λύσον τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, κυρία πάντων Ἁγία Δέσποινα, καὶ δυνατὸν ἀπέργασαι, κατὰ παθῶν τῶν πολεμούντων με.

Ὁ Εἰρμὸς

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλόνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Μίαν ψυχὴν Πατέρες, σώμασι φέροντες δυσί, καὶ σκοπὸν εἶχετε ἓνα, ἐν διαφοροῖς τοῖς τρόποις, ὧ Συμεὼν Ἰωάννη, διὸ ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.